MAGAZIN SPORTIV

„Părintele" bicicletei...

Vizitatorii muzeului de istorie al orașului București se opresc nedumeriți în fața acestei construcții ciudate: o roată mare, cu un diametru de aproximativ 1,5 m. (avînd în centru pedalierele), care trage după ea alta mai mică (cam de 40 cm. diametru), alcătuind (împreună cu ghidonul, frîna și șaua) vehiculul numit „bicicletă". Cită diferență între o bicicletă din zilele noastre și acest „părinte" al ei!..

Această „mașină" a aparținut fraților Alois și Friedrich Pucher, care au adus-o din Franța și circula pe străzile Bucureștiului cu 65 de ani în urmă. Mai notăm că în 1900, folosind o bicicletă asemănătoare, Alois Pucher a parcurs distanța București-Paris în 24 zile, fiind unul din pionierii ciclismului mondial.

Un studiu despre stilul sportiv

O surpriză plăcută ne-a făcut-o nr. 2 al revistei „Limba română", valoroasa publicație editată de Institutul de Lingvistică din București al Academiei Republicii Populare Române.

Intr-un articol pe aproape 20 de pagini, cercetătorul științific principal **Mircea Seche** dezbate problema stilului sportiv, a terminologiei folosite în presă și pe terenurile de sport.

Trebuie să scoatem în evidență de la început dragostea și interesul cu care Mircea Seche s-a aplecat asupra acestei probleme.

Articolul din „Limba română" se ridică la nivelul unui studiu minuțios, documentat, competent, pe baza unor realități precise.

Folosind un mare număr de exemple, Mircea Seche ajunge la concluzia că **„limbajul sportiv alcătuiește un stil independent al limbii literare și nu o variantă subordonată unuia sau altuia dintre stilurile consacrate... Stilul sportiv are, de pe acuma, limite bine definite, o structură și o viață de sine stătătoare".**

Firește, apariția unui astfel de articol nu poate decît să ne bucure. El oglindește, în fond, marea dezvoltare a mișcării noastre sportive, faptul că tot mai mulți oameni de cultură se interesează, studiază și își aduc astfel aportul la rezolvarea diferitelor probleme legate de această frumoasă și importantă activitate.

ȘTIAȚI CĂ...

...Comitetul Olimpic Italian a încheiat un contract cu Institutul național de asigurări din Italia pentru a asigura pe toți sportivii, oficialii și ziariștii (aproape 7200 persoane) care vor fi prezenți la J.O. de la Roma?

...**Cunoscutul jucător de baschet Tibor Mezöfi (de 126 ori selecționat în echipa R. P. Ungare) a abandonat sportul favorit, devenind... tenor la Opera din Budapesta?**

...La campionatele de atletism ale Languedoc-ului (o provincie din Franța) au fost înregistrate cîteva „recorduri"? Iată-le: la probele de 400 m. garduri și 10.000 m. au luat parte cîte un singur concurent, iar dintre spectatori unul singur și-a plătit intrarea...

De-a lungul anilor

Cu aparatul de filmat, pe stadioane...

Ți s-a întîmplat, desigur, și ție, cititorule drag, ca, în timpul în care urmăreai cu sufletul la gură faza cea mai palpitantă dintr-un meci de fotbal, vizibilitatea să-ți fie întreruptă pentru o clipă de un om cu un aparat de filmat în brațe. Firește, atunci te-ai... burzuluit, ai protestat, ba uneori chiar l-ai și admonestat, neînțelegînd rostul lui tocmai în acel loc. După o săptămînă însă cînd te-ai dus la cinematograf „Jurnalul de actualități" sau completarea „Sportul în imagini" te-au ajutat să retrăiești cu bucurie frumoasele clipe petrecute pe stadion. Astăzi îți facem cunoștință cu autorul acestei interesante munci.

Cînd am intrat în Studioul de filme documentare și jurnale de actualități „Alexandru Sahia" m-a întîmpinat o femeie cu brațele încărcate de cutii rotunde de metal. O etichetă mică, albă, cu mențiunea „Sport" își dezvăluia secretul ascuns în acele discuri „magice". Am urmat-o și așa am ajuns în biroul responsabilului rubricii de sport, Ion Visu. Nu știu dacă munca lui atît de agitată (se vedea după forfota din jur) îi îngăduia să sacrifice o oră, două, atît cît îmi propusesem să-l solicit. Cu bunăvoință și amabilitate tov. Ion Visu m-a ajutat totuși să pătrund cît de cît în tainele acestei frumoase meserii și mai ales mi-a dat prilejul să retrăiesc istoria sportului românesc în cei 15 ani cît s-au scurs de la Eliberare.

Pelicula cu subiect sportiv a văzut lumina... reflectoarelor și a ecranului în urmă cu zece ani, mai precis la 31 octombrie 1949 cînd apare primul număr al „Sportului în imagini" produs de Romfilm. Lucrătorii studioului „Al. Sahia" au ținut totdeauna pasul cu istoria sportului din țara noastră în anii de după 23 August. Faptul ne este confirmat de fișele din secția documentare în care sînt înscrise sumarele numerelor apărute pînă în prezent. Să răsfoim puțin prin ele. Iată, cu numărul 1 al „Sportului în imagini" din anul 1958 studioul „Sahia" a inaugurat rubrica „din viața sportivă a regiunilor patriei noastre" (Cluj, Iași, Bacău, Timișoara, Stalin). Sportul de masă, gimnastica în producție, sportul de performanță, duminicile sportive la sate, sportul în școli și facultăți au oferit operatorilor subiecte din cele mai variate făcînd să crească mereu numărul „cutiilor magice". Actualitatea sportivă și-a găsit și ea loc totdeauna în jurnalele de actualități, atît de gustate de cinefili. Dacă adăugăm la toate acestea „documentarele" sportive realizate de-a lungul anilor (ultimul intitulat „Înotul" rulează în prezent la cinema Magheru), „albumele sportive" pe ani și pe ramuri de sport (vezi Fotbal 1958, atletism, schi) și filmele artistice sportive (două se turnează în prezent) vedem că cinematografia noastră a fost în acești 15 ani un neprețuit tovarăș al sportului. Nimic nu le-a scăpat operatorilor de la „Sahia". Recordul mondial al Iolandei a fost „simțit" și el la timp, operatorul urmărind-o cu aparatul de filmat o săptămînă întreagă. Desigur că fiind mai toată ziua pe stadion operatorii au devenit și ei pasionați ai sportului și ceea ce este demn de laudă, competenți. Operatorii **Andrei Placsintar, Wiliam Goldgraber** și **Petre Gheorghe** împreună cu monteura **Eugenia Gruiei** și cunoscutul regizor **Eugen Popiță** au ales cu grijă de fiecare dată momentele cele mai semnificative din viața sportivă a patriei noastre. Acum, în cinstea marii sărbători, cei de la „Sahia" pregătesc un album intitulat „15 ani de sport" care se va încheia cu imagini luate de la competițiile desfășurate în preajma zilei de 23 August.

...Lista sumarelor jurnalelor sportive, documentarelor, albumelor realizate în anii puterii populare este îmbucurător de mare. Ea a pornit în 1949 de la zero. Undeva, prin magazia studioului, mai stau și astăzi mărturie „preocupările" pentru acest domeniu de activitate ale fostului O.N.C. In afară de unul sau două meciuri de fotbal, cinematografia din trecut n-a găsit interesante decît imaginile în care se arăta huzurul capitaliștilor și moșierilor în frunte cu familia regală. De fapt, nici nu ar fi avut prea multe subiecte în sportul ce se făcea pe atunci.

Inainte de plecare am fost invitat la vizionarea întîlnirii de fotbal R.P.R. — U.R.S.S. Sala de la etaj era plină.

La sfîrșit operatorii se felicită reciproc. Sînt bucuroși că de această dată n-o să li se poată reproșa că au scăpat din obiectiv marcarea vreunui gol...

OCTAVIAN GINGU

OLIMPICE

• Recent, Comitetul Olimpic Marocan a luat hotărîrea de a interzice pînă la Jocurile Olimpice de la Roma, transferarea jucătorilor de fotbal marocani la cluburi profesioniste străine. Hotărîrea aceasta a fost determinată de faptul că numeroase cluburi profesioniste au început să tenteze tot mai insistent pe cei mai buni fotbaliști din Maroc. Printre ultimii se află și Mohamed Khalsi, golgeterul campionatului, care a și semnat un contract cu clubul profesionist francez din Ales. Hotărîrea Comitetului Olimpic Marocan anulează, însă, semnarea contractului. Prin această măsură, echipa de fotbal a Marocului va avea la dispoziție cei mai buni jucători în vederea preliminariilor turneului olimpic.

Cu motocicleta în vîrful muntelui!

Sînt aproape doi ani de atunci. Un grup de turiști urca spre Vîrful cu Dor. Pînă sus mai era destul drum și rucsacurile apăsau greu în spate. De aceea, un mic popas la un izvor în apropierea hotelului turistic de la cota 1400 a fost binevenit. Ca și noi, mai erau și alții care se opriseră acolo pentru cîteva clipe. Dintre aceștia unul își manifesta dorința de a face o ascensiune cu totul neobișnuită, pînă la Vîrful Omul: cu motocicleta!

Ni se părea temerară această încercare, mai ales că era vorba de un motociclist care pînă atunci nu cunoscuse decît străzile orașului Cluj, iar traseul din Sinaia la Omul este dificil chiar și fără motocicletă...

Nici nu ne mai gîndeam la acest proiect al tînărului inginer RADU ROMAN din Cluj, cînd, zilele trecute, poștașul ne-a adus o scrisoare de la el, prin care ne anunța că a izbutit să ajungă cu motocicleta la Omul și ne relata peripețiile prin care a trecut.

Ing. Radu Roman dorea de doi ani să urce cu motocicleta sa (marca M.Z. 125) la vîrful Omul (2513 m înălțime), dar la fiecare încercare pe care a făcut-o în 1957 și 1958 timpul i-a fost potrivnic. Anul acesta a încercat din nou. La 22 iulie ora 12 a plecat din Sinaia și peste 25 minute ajunsese la cota 1400. După cum se vede, începutul a fost foarte ușor, pentru că pînă la cotă există o șosea bună... După o pauză de 15 minute a continuat urcușul, care devenea însă din ce în ce mai greu. Cei care cunosc locurile își dau seama că e destul de greu să mergi numai cu rucsacul în spate, dar să mai și împingi la motocicletă... Din cînd în cînd, atunci cînd terenul permitea, mergea și pe motocicletă, dar motorul se înfierbînta prea mult și trebuia să se oprească pentru răcirea lui. Și astfel, pe la ora 16,15 a ajuns la Vîrful cu Dor, unde pauza a trebuit să fie mai mare. Trei sferturi de oră mai tîrziu și-a continuat drumul spre Babele, unde a ajuns la ora 18,30, bineînțeles după alte peripetii. A înoptat aci, iar a doua zi dimineața și-a continuat drumul spre Omul. Numeroșii excursioniști cu care se întîlnea în drum priveau cu curiozitate la tînărul care încerca să urce cu motocicleta în vîrful muntelui. Dar ținta nu mai era departe. După doi ani de așteptare era păcat să renunțe tocmai la... mai!

A urca cu motocicleta pînă la vîrful Omul este fără îndoială o performanță. De aceea, o consemnăm și noi.

După antrenament

— Mereu o să string după voi?! Ce, e așa de greu să le puneți singuri la loc?

(Desen de S. Kuzmin, din Krokodil)

Poșta magazin

DUMITRU PETRE, Cîmpina. 1). **Meciul despre care ne întrebați s-a jucat în anul 1948 pe Stadionul Republicii. Echipa de fotbal a Ungariei ne-a învins cu 5—1 (1—0) după ce echipa noastră domina net toată repriza I. Victoria fotbaliștilor maghiari s-a datorat, în cea mai mare măsură, renumitului portar Grosics, care, realizînd una din cele mai bune partide din cariera sa — citățm titlul cronicii apărute atunci în „Sportul popular" — „a împiedicat pe atacanții noștri să transforme numeroasele ocazii de marcat". Dar, cine nu-și aduce aminte de această partidă? Linia noastră de atac era formată din Bartha, Potschowski, Andrei, Rădulescu, Ferenczi și Iordache, iar golul nostru a fost înscris de Potschowski. Cu o zi înainte însă, în „deschidere", juniorii noștri, printre care figurau Voinescu, Bone, Cojocreanu, Nicușor, Neamu, Florescu, ne-au dat o compensație, întrecînd cu 5—0 reprezentativa de juniori a Ungariei. 2). Există doi... Ivănescu. Unul joacă handbal la Dinamo București, celălalt, după cum știți, face parte din lotul de fotbal al C.C.A. 3). Urmăriți presa sportivă și în special revista ilustrată „Sport" și veți găsi fotografiile care vă interesează.**

ROMEO POPA, Sibiu. 1) **Atletul american de culoare Thomas s-a accidentat în urmă cu cîteva luni și nu a mai concurat de-atunci. Cea mai bună săritură a sa, în sală: 2,16,5 m. 2). La ce echipă joacă fotbalistul brazilian Didi? Iată o întrebare la care nici Didi nu v-ar putea răspunde precis la ora actuală! Presa străină vorbește despre apariția lui în linia de atac a lui Real Madrid, în locul lui Kopa, care este pe punctul de a semna pentru clubul belgian Anderlecht.**

LAZAR EMERICH, Satu Mare. **Dv. ne întrebați ce decizie vă dă un arbitru la o fază în care, în timp ce mingea șutată de un înaintaș e gata să intre în poartă, un foto-reporter sau un spectator aflat în spatele porții, ar interveni lovind mingea cu piciorul în ultima fracțiune de secundă și împiedicînd-o astfel să pătrundă în gol? In primul rînd, e bine să precizăm că nici un foto-reporter nu și-ar permite un astfel de gest. In rest... nu mai garantăm, mai ales cînd e vorba de cîte un suporter pasionat! Numai că spectatorii n-au acces în incinta terenului. Presupunînd totuși că s-ar ivi o astfel de situație, întrucît mingea n-a trecut linia porții (și încă cu întreaga ei circonferință, cum cere regulamentul), arbitrul nu va da gol, ci va dicta o „minge de arbitru" în fața porții.**

RADU AUREL, Constanța. 1). **Boxerul de categorie grea Eugen Füresz s-a retras din activitatea competițională. Acesta este motivul pentru care nu l-ați găsit pe lista de participanți la recentele campionate republicane. Füresz a devenit antrenor și va funcționa în această calitate la Școala Sportivă U.C.F.S. din Giurgiu. 2). Recordul mondial la 800 m. piat femei este 2:05,0 (Nina Otkolenko—U.R.S.S.) iar recordul țării noastre 2:07,9 (Florica Grecescu). 3). Ultimele două recorduri mondiale stabilite de Iolanda Balaș — 1,82 și 1,83 — n-au fost încă omologate, dar n-avem nici un fel de... emoții în această direcție, întrucît cele două performanțe întrunesc pe deplin condițiile de a fi omologate. Treaba cea mai grea a fost făcută: stabilirea recordului se Restul e mai simplu!**

ION POȘTAȘUL

Aritmogriful corespondenților

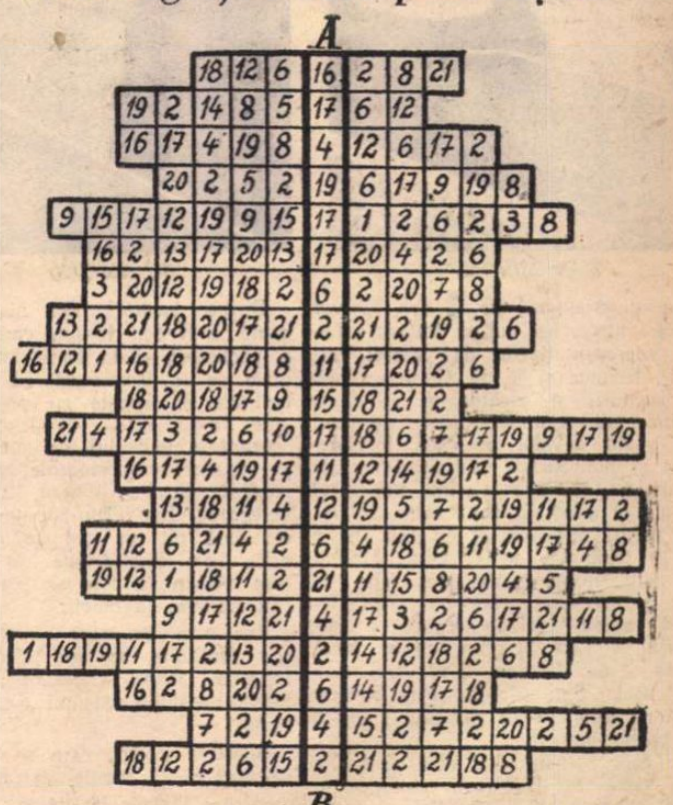

Inlocuind cifrele cu litere veți obține numele a 20 corespondenți ai ziarului „Sportul popular", iar de la A la B numele, pronumele și localitatea în care-și desfășoară activitatea unul dintre cei mai activi corespondenți ai ziarului.

G. GRUIA